

1 Αυγούστου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

SHABANALI NAZARI,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6199).

5 *Παράνομη διαμονή στη Δημοκρατία, μετά τη λήξη της προσωρινής άδειας παραμονής, κατά παράβαση του Άρθρου 19(1)(λ) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, Κεφ. 105, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 50/88 — Επιβολή ποινής φυλάκισης τριών μηνών — Επικυρώθηκε από το Εφετείο.*

10 *Ποινή — Αποτρεπτική ποινή — Δικαιολογείται αναφορικά με τη διάπραξη αδικημάτων παράνομης παραμονής αλλοδαπών στην Κύπρο, λόγω της έκτασης και των ανησυχητικών διαστάσεων που έχουν προσλάβει — Τα αδικήματα αυτά θεωρούνται δεσπόζοντα (prevalent) αδικήματα.*

15 *Ο εφεσείων, ο οποίος είναι Ιρανός, έφθασε στην Κύπρο στις 23.11.1994 και ενώ του δόθηκε άδεια για προσωρινή παραμονή για μια εβδομάδα, παρέμεινε στην Κύπρο και εντοπίστηκε στις 27.6.1996 όταν συνελήφθη από την Αστυνομία σε σχέση με τη διάπραξη αδικήματος, που δεν είχε σχέση με την παράνομη παραμονή του στην Κύπρο.*

20 *Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αποδέκτηκε, πως ο εφεσείων τραυματίστηκε από αστυνομικά όργανα, όταν αντιστάθηκε στη νόμιμη σύλληψή του, αδίκημα για το οποίο δεν του επιβλήθηκε ποινή.*

25 *Το Εφετείο, αφού τόνισε ότι, πρέπει να γίνει σεβαστό ότι στην περίπτωση της Κύπρου συντρέχουν ιδιαίτερα ισχυροί λόγοι για την αυστηρή εφαρμογή του διεθνούς δικαίου που επιτρέπει τον αποκλεισμό αλλοδαπών προς διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμά-*

των της χώρας και αφού αναφέρθηκε στις ανησυχητικές διαστάσεις του αδικήματος αυτού, απέρριψε την έφεση κατά της ποινής σαν έκδηλα υπερβολική.

Η έφεση απορρίπτεται. 5

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Philippou v. Republic (1983) 2 C.L.R. 245, 10

Γεωργίου v. Αστυνομίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 525,

Σάββα v. Δημοκρατίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 231,

Al Jibouti και Άλλοι v. Αστυνομίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 143, 15

Souilmi v. Αστυνομίας (1992) 2 Α.Α.Δ. 248,

Mohamed και Άλλοι v. Αστυνομίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 166. 20

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Shabanali Nazari, ο οποίος κρίθηκε ένοχος στις 28 Ιουνίου, 1996 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 13282/96) στην κατηγορία της παραμονής στη Δημοκρατία της Κύπρου μετά τη λήξη της άδειας παραμονής του, κατά παράβαση των Άρθρων 19(1) (λ) του Περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου Κεφ. 105, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 50/88 και καταδικάστηκε σε 3 μήνες φυλάκιση από 28 Ιουνίου 1996. 25 30

Ο Εφεσείων παρουσιάστηκε προσωπικά.

Ε. Κλεόπα (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, εκ μέρους του Γενικού Εισαγγελέα, για την Εφεσίβλητη Αστυνομία. 35

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την Απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Η έφεση στρέφεται κατά της ποινής. Προσβάλλεται η ποινή ως υπερβολική, με αίτημα τη μείωσή της. Ο εφεσείων, Ιρανός την καταγωγή, καταδικάστηκε σε τρίμηνη φυλάκιση για το αδίκημα της παράνομης διαμονής στη Δημοκρατία, μετά τη λήξη της προσωρινής άδειας παραμονής του, κατά παράβαση των δια- 40

τάξεων του Άρθρου 19(1)(λ) του περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμου, ΚΕΦ. 105, (βλ. Τροποποιητικό Νόμο, Ν. 50/88).

- 5 Ο εφεσείων αφήχθηκε στην Κύπρο στις 23 Νοεμβρίου, 1994. Του επετράπη η είσοδος και η προσωρινή παραμονή του στη χώρα μέχρι τις 30 Νοεμβρίου, 1994. Παρέμεινε στην Κύπρο μετά την εκπνοή της άδειας που του δόθηκε. Εντοπίστηκε στις 27 Ιουνίου, 1996, όταν αστυνομικά όργανα αποπειράθηκαν να τον συλλάβουν σε σχέση με τη διάπραξη αδικήματος, ανεξάρτητου από την παράνομη παραμονή του στην Κύπρο. Ο εφεσείων αντιστάθηκε στη σύλληψη, ακολούθησε συμπλοκή με τους αστυνομικούς, ως αποτέλεσμα της οποίας τραυματίστηκε τόσο ο ίδιος όσο και μέλη της Αστυνομικής Δύναμης.
- 10
- 15 Πριν ξεκινήσει η ακρόαση διερευνήσαμε κατά πόσο ο εφεσείων ήθελε τις υπηρεσίες δικηγόρου, οπότεν το Δικαστήριο θα προέβαινε στις αναγκαίες ενέργειες για την εκπροσώπηση του από συνήγορο, η αμοιβή του οποίου θα καταβαλλόταν από το δημόσιο. Ο εφεσείων απάντησε ότι θα προβάλλει αυτοπροσώπως την έφεσή του.
- 20 Για τον ίδιο προέχει, όπως μας ανέφερε, να ακουστεί η υπόθεση το γρηγορότερο, με την προσδοκία ότι η έφεση θα απολήξει στον τερματισμό της κράτησής του. Επείγεται να επιστρέψει στην πατρίδα του το συντομότερο, ώστε να μπορέσει, εργαζόμενος στη χώρα του, να συμβάλει στην υποστήριξη της πατρικής του οικογένειας.
- 25
- 30 Ο εφεσείων παραδέχτηκε ενοχή στο αδίκημα της αντίστασης σε νόμιμη σύλληψη (Άρθρο 244(α), ΚΕΦ. 154). Για το αδίκημα αυτό δεν του επιβλήθηκε ποινή. Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποδέχτηκε, όπως συνάγεται, ότι ασκήθηκε βία για τη σύλληψη του εφεσείοντα, ως αποτέλεσμα της οποίας τραυματίστηκε. Τραύματα, προκύπτει επίσης, υπέστησαν και οι αστυνομικοί, στην προσπάθειά τους να κάμψουν την αντίστασή του στη σύλληψη. Τα τραύματα του εφεσείοντα είχαν, όπως μας εξήγησε, επιπτώσεις στην υγεία του, γεγονός που οδήγησε στην παραμονή του στο αναρρωτήριο ή νοσοκομείο των φυλακών για 25 από τις 35 μέρες της κράτησής του.
- 35
- 40 Ο εφεσείων υπέβαλε στο Δικαστήριο ότι η κράτησή του μέχρι σήμερα αποτελεί επαρκή τιμωρία για το αδίκημα της παράνομης διαμονής στην Κύπρο, γεγονός το οποίο, κρινόμενο σε συνδυασμό με τις προσωπικές και οικογενειακές του συνθήκες, δικαιολογεί την άμεση αποφυλάκισή του. Έτσι, θα μπορέσει να επιστρέψει στην πατρίδα του και να δραστηριοποιηθεί προς όφελος του ίδιου και της πατρικής του οικογένειας.

Η δικηγόρος της Δημοκρατίας υποστήριξε ότι δε συντρέχουν λόγοι για τη μείωση της ποινής του εφεσείοντα. Η ποινή, εισηγήθηκε, δεν καταφαίνεται υπερβολική. Κρινόμενη υπό το φως των αρχών βάσει των οποίων αποτιμάται το εύλογο της ποινής, εισηγήθηκε ότι δεν παρέχεται πεδίο για επέμβαση με την τιμωρία που επέβαλε το πρωτόδικο δικαστήριο - (βλ. *Philippou v. Republic* (1983) 2 C.L.R. 245, σελ. 249-250. *Γεωργίου v. Αστυνομίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 525, σελ. 530-531. *Σάββα v. Δημοκρατίας* (1992) 2 Α.Α.Δ. 231, σελ. 238-239). Αδικήματα παράνομης εισόδου και παράνομης παραμονής αλλοδαπών στην Κύπρο, υπέδειξε, έχουν προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις, όπως έχει επανειλημμένα επισημανθεί σε δικαστικές αποφάσεις - γεγονός που επενεργεί επιβαρυντικά στην αντιμετώπιση αδικημάτων αυτής της κατηγορίας. (Βλ. *Al Jibouri και Άλλοι v. Αστυνομίας* (1992) 2 Α.Α.Δ. 143. *Souilmi v. Αστυνομίας* (1992) 2 Α.Α.Δ. 248).

Οι διαπιστώσεις της δικηγόρου της Δημοκρατίας για την έκταση που έχουν προσλάβει αδικήματα αυτής της μορφής και οι προεκτάσεις τους είναι σωστές. Παράνομη παραμονή αλλοδαπών στην Κύπρο συνιστά δεσπόζον (prevalent) αδικήμα, γεγονός που δικαιολογεί την επιβολή αποτρεπτικών ποινών.

Η Κύπρος, πρέπει να γίνει κατανοητό, είναι μια μικρή χώρα, με τεράστια προβλήματα. Η περιφρούρηση της Κυπριακής Επικράτειας αποτελεί θεμελιώδες καθήκον. Δεν υποτιμούμε την αγωνία των όπου γης ανθρώπων για την εξασφάλιση εργασίας και, γενικά, τη βελτίωση των συνθηκών της ζωής τους. Όμως, στην περίπτωση της Κύπρου, πρέπει να γίνει καθολικά σεβαστό ότι συντρέχουν ιδιαίτερα ισχυροί λόγοι για την αυστηρή εφαρμογή της αρχής του διεθνούς δικαίου που επιτρέπει τον αποκλεισμό αλλοδαπών προς διασφάλιση των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας. Η συχνότητα, με την οποία διαπράττονται αδικήματα αυτής της φύσης, και οι αρνητικές επιπτώσεις στο κοινωνικό σύνολο συνοψίζονται περιεκτικά στο απόσπασμα που ακολουθεί από την πρόσφατη απόφαση του Εφετείου. *Mohamed και Άλλοι v. Αστυνομίας* (1996) 2 Α.Α.Δ. 166 που δόθηκε από το Νικήτα Δ.:-

«Δυστυχώς το αδικήμα για το οποίο καταδικάστηκαν οι εφεσείοντες διαπράττεται τελευταία με εντεινόμενη συχνότητα. Ο πρωτόδικος δικαστής, εκφράζοντας τη βαθιά ανησυχία του για το φαινόμενο, το χαρακτήρισε ως επιδημία. Δε θα ήταν υπερβολικό να λεχθεί ότι από την άποψη αυτή η Κύπρος βρίσκεται σε κατάσταση πολιορκίας. Οι αρνητικές επιπτώ-

σεις, κοινωνικές, οικονομικές και άλλες ήδη εκδηλώθηκαν και επηρεάζουν τη ζωή του τόπου.

- 5 Η Κύπρος είναι χώρα φιλόξενη και ανεκτική. Ιστορικά υπήρξε και εξακολουθεί να είναι κόμβος συγκοινωνιακός, οικονομικός και πολιτιστικός. Όμως κάθε κράτος διατηρεί το δικαίωμα μη αποδοχής αλλοδαπών (βλέπε ανάπτυξη του καθηγητή J.G. Starke 'Introduction to International Law', 10η έκδοση στη σελ. 748 και επ.), το οποίο παραβιάζεται με διά-
10 πράξη τέτοιας φύσεως αδικημάτων.»

Δε διαπιστώνουμε την ύπαρξη λόγου που να δικαιολογεί μείωση της ποινής.

- 15 Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.